

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**  
**AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA**  
**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE MURES**

**DECIZIA nr. 249 / 2005**

A) Fata de aspectele contestate se retine ca, la verificarea având ca obiectiv modul de calculare, evidentiere si virare a obligatiilor datorate bugetului consolidat al statului, în urma căreia a fost întocmit procesul-verbal din data de 10.06.2004, s-au constatat următoarele:

Unitatea a înregistrat în cadrul cheltuielilor pentru exploatare un volum important de cheltuieli cu redevențele și chiriile, ponderea semnificativă a acestora fiind reprezentată de plățile efectuate de unitate în baza unor contracte de leasing.

În perioada supusă verificării unitatea, în calitate de utilizator, mai avea în derulare un număr de 4 contracte de leasing operațional din cele 7 încheiate în perioada septembrie 2001 - mai 2003 cu o companie straina.

Valoarea autoturismelor a fost majorata fata de valoarea de intrare (valoarea la pret de achizitie a acestora de catre locator) cu suma de X EUR reprezentand obligatie de plata asumata de petenta in favoarea companiei straine. In actul de control este analizat in detaliu fiecare din cele 4 contracte derulate.

Avându-se în vedere prevederile art.20 lit.b) din Ordonanta Guvernului nr.51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, și ale Normelor privind înregistrarea în contabilitate a operațiunilor de leasing, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.686/1999, organele de control au considerat ca nu sunt deductibile fiscal integral cheltuielile ocazionate de plata ratelor de leasing operațional, ci doar cheltuielile cu redevențele la nivelul amortizării (cote-părți din valoarea amortizabilă stabilită de părți prin contractele de leasing) și cheltuielile cu revedențele reprezentând marja locatorului (beneficiul stabilit de părți prin contract).

1. Cu privire la impozitul pe profit

In perioada iunie 2003 - februarie 2004 unitatea a achitat rate aferente contractelor de leasing, din care plati cu titlu de "chirie" in suma de Y EUR (reprezentând Y lei noi la cursul pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua precedentă efectuării plăților).

Organele de control au reținut ca au fost majorate nejustificat cheltuielile pentru exploatare cu suma de Y lei noi, fiind implicit diminuat profitul impozabil al perioadei si impozitul pe profit datorat bugetului de stat. Prin recalcularea profitului impozabil aferent perioadei verificate a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere.

## 2. Cu privire la impozitul pe veniturile realizate din Romania de persoanele juridice nerezidente

În temeiul prevederilor art.2 din Ordonanta Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din Romania de persoane fizice si juridice nerezidente, coroborate cu cele ale art. 12 pct. 2 din Decretul nr. 261/09.07.1982 de ratificare a Conventiei de evitare a dublei impuneri dintre Romania si Cipru, avându-se în vedere prevederile art.25 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, organele de control au procedat la stabilirea unei diferente de impozit pe veniturile realizate de persoana juridica nerezidenta.

Pentru neachitarea la termen a obligatiei bugetare stabilite suplimentar, anterior mentionata, in sarcina unitatii au fost calculate dobanzi și penalitati de intarziere.

### **B) In sustinerea contestatiei petenta invoca urmatoarele:**

Compania straina deține o pondere de 47% din capitalul social al petentei.

1) Ratele de leasing nu sunt “cheltuieli facute in favoarea actionarilor sau a asociatilor”, ele reprezinta plati efectuate sub forma de rate de leasing generate de contractul de leasing incheiat intre parti (potrivit art.969 din Codul civil, “conventiile legal facute au putere de lege intre partile contractante”). Cheltuielile la care face referire organul de control nu se pot identifica in art.9 alin.7 lit.h din Legea nr.414/2002, asa cum este explicat la pct.9.9 din Instructiunile privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.859/2002.

Organele de control confunda finantarea realizata in baza contractului de leasing operational cu achizitionarea mijloacelor fixe, afirmand ca “valoarea autoturismelor a fost majorata fata de **valoarea de intrare** cu suma de X EUR reprezentand chirie”, cand in fapt, in cazul leasingului operational, in contabilitatea utilizatorului nu se inregistreaza valoarea autoturismelor.

Ratele de leasing achitate au fost inregistrate de catre unitate in contul "Cheltuieli cu redeventele, locatiile de gestiune si chiriile", in conformitate cu prevederile Normelor privind înregistrarea în contabilitate a operatiunilor de leasing, aprobate prin Ordinul ministrului finantelor nr. 686/1999, si ale Legii nr.414/2002.

Societatea a procedat si in conformitate cu prevederile art.12 din Legea nr.414/2002, potrivit căror amortizarea bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing operational se face de catre locator, cheltuielile fiind deductibile, iar utilizatorul deduce chiria. Incadrarea operatiunilor de leasing se realizeaza avandu-se in vedere prevederile Ordonantei Guvernului nr.51/1997, republicata, si prevederile contractului de leasing, asa cum se mentioneaza la pct. 12.1 din Instructiunile privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.859/2002.

Prin contractul de leasing incheiat intre finantator si utilizator au fost stabilite ratele de leasing operational astfel cum prevede art.20 alin.(1) lit.b din Ordonanta Guvernului nr.51/1997, republicata, fiind formate din:

- valoarea de intrare a bunului (care reprezinta finantarea) din care:

- 51% valoarea reziduala (pe care o va achita eventual la exprimarea optiunii privind cumpararea bunului);

- 49% valoarea de intrare de achitat;

- chiria de plata, denumita asa de comun acord, si care reprezinta de fapt cheltuieli cu amortizarea unei parti din valoarea de intrare, cheltuieli care in cazul leasingului operational se inregistreaza de catre finantator si care, in mod normal sunt recuperate prin rata de leasing;

- beneficiul stabilit de parti.

In mod eronat organele de control au exclus de la deducerea fiscala platile facute cu titlu de "chirie", considerandu-le plati facute in favoarea actionarilor, altele decat cele generate de plata pentru bunurile livrate sau serviciile prestate la valoarea de piata. Acestea nu au nici o legatura cu ratele de leasing achitate de societate in baza contractului de leasing operational, care sunt plati pentru serviciile prestate la **valoarea de piata** care sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

2. Ordonanta Guvernului nr.83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente nu reglementeaza impunerea unor "plati nejustificate" cu titlul de chirie catre persoana juridica straina, asa cum in mod eronat a efectuat organul de control.

Sunt reiterate sustinerile privind impozitul pe profit, fiind invocate prevederile art.25 din Ordonanta Guvernului nr.51/1997, petenta sustinand ca desi unitatea a respectat prevederile legale in materie pentru redeventa constituita din beneficiu, stabilita prin contracte si achitata partenerului extern, organele de control, in mod eronat, calculeaza impozit si asupra unei alte parti din rata de leasing achitata, respectiv pentru partea de chirie, care reprezinta in fapt o cheltuiala pe care finantatorul o recupereaza prin rata de leasing si nicidecum un beneficiu realizat.

Organul de control nu poate modifica contractul de leasing si nu poate da o alta interpretare prevederilor legale, prin luarea in calcul a unui element care nu este prevazut nici in contract, nici in actul normativ specific operatiunilor de leasing.

C) Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, in raport de documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare, se retin urmatoarele :

1. Cu privire la impozitul pe profit

În fapt, în perioada iunie 2003 - februarie 2004, petenta, în calitate de utilizator, avea în derulare un număr de 4 contracte de leasing operațional din cele 7 încheiate în perioada septembrie 2001 - mai 2003 cu compania straina A - detinatoare a 47% din capitalul social al contestatoarei -, avand ca obiect autoturisme.

Organele de control au constatat ca valoarea autoturismelor a fost majorata fata de valoarea de intrare (valoarea la pret de achizitie a acestora de catre locator) cu suma de X EUR reprezentand "chirie" (determina o crestere cu 87,35% fata de valoarea amortizabila a autoturismelor) - desi acest element nu este specific contractelor de leasing - si Z EUR reprezentand beneficii (determina o crestere cu 11% fata de valoarea amortizabila a autoturismelor), acestea fiind partial achitate pana la data controlului. In actul de control este analizat in detaliu fiecare contract derulat.

In perioada iunie 2003 - februarie 2004 unitatea a achitat rate aferente contractelor de leasing, din care plati cu titlu de "chirie" in suma de Y EUR (reprezentând Y lei noi la cursul pieței valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua precedentă efectuării plăților).

In drept, potrivit art.2 din Ordonanta Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicata, “În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) valoare de intrare reprezintă valoarea la care a fost achiziționat bunul de către finanțator, respectiv costul de achiziție;

b) valoare totală reprezintă valoarea totală a ratelor de leasing la care se adaugă valoarea reziduală;

c) valoare reziduală reprezintă valoarea la care, la expirarea contractului de leasing, se face transferul dreptului de proprietate asupra bunului către utilizator;

d) **rata de leasing reprezintă:** [...]

- în cazul leasingului operațional, **cota de amortizare calculată în conformitate cu actele normative în vigoare și un beneficiu stabilit de părțile contractante;** [...]

Dispozițiile art.20 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicata, precizează: “(1) Societățile comerciale care efectuează operațiuni de leasing, precum și societățile comerciale care utilizează bunuri mobile sau imobile în sistem de leasing sunt obligate să înscrie în evidențele lor contabile următoarele date:

a) valoarea de intrare a bunurilor la momentul încheierii contractului de leasing;

b) suma totală a ratelor de leasing aferente contractului într-un exercițiu financiar, inclusiv quantumul lor indexat, dacă părțile au prevăzut în contract actualizarea periodică a ratelor: [...]

- pentru leasingul operațional rata de leasing va fi calculată ținându-se seama de valoarea de intrare a bunului, de beneficiul stabilit de părți și de amortizarea unei părți din valoarea de intrare a acestuia; regimul de amortizare va fi stabilit de părți, de comun acord, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată;

c) calculul și evidențierea amortizării bunului ce face obiectul contractului se vor efectua, în cazul leasingului operațional, de către finanțator, iar în cazul leasingului financiar, de către utilizator.”

Cheltuielile in cauza au fost efectuate pentru plata unor servicii prestate, quantumul și modalitatea de plata a acestora fiind stabilite prin clauze contractuale, fiind eronata afirmatia din procesul-verbal contestat ca au fost majorate nejustificat cheltuielile pentru exploatare cu suma de Y lei noi. Din analiza contractelor de leasing operational propriu-zise, ce fac obiectul cauzei, se retine ca in continutul lor nu se regaseste termenul “chirie”. Partile au prevazut, in anexa nr.A2 la contractele de leasing incheiate, in tabelul intitulat defalcare rate, doua rubrici in care se defalca ratele de leasing, respectiv “principala” și “beneficiu”. Termenul “chirie” apare in partea generala a anexei mentionate anterior, unde din prezentarea efectuata se

constata ca rata de leasing principala se defalca in valoare amortizabila si chirie, fara a aparea termenul de chirie in scadentarul propriu-zis. Petenta sustine ca platile facute cu titlul de chirie reprezinta de fapt cheltuieli cu amortizarea unei parti din valoarea de intrare. Valoarea de intrare este formata din valoarea amortizabila si valoarea reziduala. Explicatia petentei nu poate fi acceptata intrucat valoarea amortizabila la locator, care se recupereaza de la utilizator, este inclusa integral in rata de leasing fara a lua in calcul "chiria", iar valoarea reziduala nu este amortizabila in perioada in care se deruleaza leasingul operational. Se retine ca operatiunile de leasing sunt incheiate pentru 1 an, iar durata de amortizare pentru autoturisme este de 5 ani, potrivit Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotararea Guvernului nr.964/1998. Chiria reprezinta, analizand anexa nr.A2 la contractele de leasing, ceea ce excede valorii amortizabile (de 49% din valoarea de intrare, diferenta de 51% reprezentand valoarea reziduala) in rata de leasing principala.

Avandu-se in vedere prevederile legale anterior citate, se retine ca ar fi fost corect ca rata de leasing principala sa fie egala cu valoarea amortizabila, iar valoarea stabilita sub denumirea de "chirie" (denumire improprie contractelor de leasing operational reglementate de Ordonanța Guvernului nr.51/1997, republicata) este în fapt parte din beneficiu.

In perioada iunie 2003 - februarie 2004 au fost aplicabile prevederile Legii nr.414/2002 privind impozitul pe profit, respectiv ale Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

La art.12 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit se prevede: "În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional locatorul/ finanțatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile. În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional utilizatorul deduce chiria".

În același sens, la art.25 "Contracte de leasing" din Codul fiscal se prevede: "(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing)."

Asa cum sustine petenta, "conventiile **legal** facute au putere de lege intre partile contractante", iar la articolul 21 al fiecaruia din cele patru contracte de leasing in cauza este mentionat faptul ca: "prezentul Contract a fost intocmit conform vointei ambelor parti si **este guvernat de legea romana**". De aici rezulta ca legea aplicabila contractului (lex contractus) este numai legea romana, adica in speta, prevederile Ordonantei Guvernului nr.51/1997, republicata. Avandu-se in vedere faptul ca in

cadrul operațiunilor de leasing, așa cum sunt definite de art.1 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, republicată, locatorul/finanțator transmite utilizatorului pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun al cărui proprietar este, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, înțelesul termenului “chirie” utilizat în legislația ce reglementează impozitul pe profit este acela de rată de leasing, art.25 din Legea nr.571/2003 tratând clar această problemă. În schimb, nu este justificată includerea în rată de leasing alături de componentele reglementate de actul normativ anterior menționat a unui element nou, denumit impropriu chirie, întrucât aceasta este o plată pentru dreptul de folosință a autoturismului, fapt subliniat și în contestație.

În susținerea contestației unitatea invocă faptul că nu pot fi încadrate în categoria prevăzută la art.9 alin.(7) lit.h) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, așa cum este explicată la pct.9.9 din Instrucțiunile privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.859/2002, cheltuielile cu ratele de leasing.

În temeiul art.9 alin.(7) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, “Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt: [...]

h) sunt orice cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau a asociațiilor, **altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la valoarea de piață [...]**”, iar potrivit pct.9.9 din Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.859/2002, “Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, potrivit art.9 alin. (7) lit. h) din lege, următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către asociat sau acționar;

b) cheltuielile cu transportul, cazarea și diurna, efectuate de către acționarul sau asociatul care nu are calitatea de salariat. Fac excepție de la aceste prevederi asociații care sunt și administratori ai societății cu răspundere limitată sau ai unei societăți în nume colectiv la care dețin părțile sociale, pentru cheltuielile privind transportul și cazarea acestora, ocazionate de delegarea, deplasarea în țară sau în străinătate, în interesul activității pentru care contribuabilul este autorizat, constatate pe bază de documente justificative;

c) bunurile, mărfurile și serviciile acordate asociațiilor sau acționarilor, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

d) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

e) alte cheltuieli.”

Din aceasta formă a textului normativ se poate trage concluzia că este nedeductibilă acea parte a cheltuielilor care este generată de plăți pentru serviciile prestate contribuabilului care depășește valoarea de piață a acestora.

Aceleași prevederi se regăsesc în esență și la art.21 alin.(4) lit.e) din Codul fiscal, respectiv la Titlul II pct.43 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

Art.27 din Legea nr.414/2002 prevede ca: “(1) În vederea determinării obligațiilor fiscale, potrivit prevederilor prezentei legi, organele fiscale au dreptul de a controla și de a recalcula adecvat profitul impozabil și impozitul de plată pentru:

- a) operațiunile care au ca scop evitarea sau diminuarea plății impozitelor;
- b) operațiunile efectuate în numele contribuabilului, dar în favoarea asociaților, acționarilor sau persoanelor ce acționează în numele acestora;
- c) datoriile asumate de contribuabili în contul unor împrumuturi făcute sau garantate de acționari, asociați ori de persoanele care acționează în numele acestora, în vederea reflectării reale a operațiunii;
- d) distribuirea, împărțirea, alocarea veniturilor, deducerile, creditele sau reducerile între 2 sau mai mulți contribuabili ori acele operațiuni controlate, direct sau indirect, de persoane care au interese comune, în scopul prevenirii evaziunii fiscale și pentru reflectarea reală a operațiunilor.

(2) În cazul tranzacțiilor dintre persoane asociate valoarea recunoscută de autoritatea fiscală este **valoarea de piață a tranzacțiilor**. [...]”, în continuare fiind prezentate metodele ce vor fi utilizate la estimarea valorii de piață a tranzacțiilor.

Din analiza dispozițiilor legale anterior citate rezulta fara echivoc faptul ca valoarea ce trebuie a fi recunoscută de autoritatea fiscală este **valoarea de piață a tranzacțiilor, aceasta nefiind stabilita în procesul-verbal contestat**.

Din punct de vedere contabil, problematica tranzacțiilor între parti afiliate este tratata în STANDARDUL IAS 24. Potrivit acestui Standard, partile afiliate pot încheia tranzacții pe care cele neafiliate nu le-ar încheia, sau acestea pot fi efectuate la valori diferite fata de cele efectuate de partile neafiliate, dar **din punct de vedere fiscal, valoarea ce poate fi recunoscută de autoritatea fiscală este valoarea de piață a tranzacțiilor**, așa cum prevede Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit și Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Menționarea în actul de control a faptului că petenta a “achiziționat” autoturismele în cauză în sistem de leasing operațional nu a denaturat în nici un fel modul de abordare de către organele de control al acestei operațiuni, în fapt prin achiziție înțelegându-se și procurare, nu numai cumpărare așa cum accentuează petenta.

În contabilitatea utilizatorului nu se înregistrează, în cazul leasingului operațional, valoarea autoturismului, fapt susținut de petentă, dar aceasta este determinabilă, pe baza datelor înscrise în contracte.

Determinand cu cât a crescut suma totală a ratelor de leasing aferente fiecărui contract fata de valoarea amortizabilă a fiecărui autoturism, date ce sunt specifice perioadei cât fiecare autoturism este în perioada de leasing, rezultatul este cuprins între 91,95% și 153,92%, care în fapt este costul finanțării pe perioada de leasing.

Pe baza considerentelor reținute și a actelor normative citate mai sus, întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța cu privire la valoarea de piață a tranzacțiilor urmează ca, în temeiul art.185 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, să se desființeze procesul-verbal contestat pentru partea legată de impozitul pe profit tratată la acest punct, iar în virtutea principiului de drept potrivit căruia accesoriul urmează principalul, se va desființa procesul-verbal

contestat si in ceea ce priveste obligatiile de plata accesorii impozitului pe profit, compuse din dobanzi și penalitati de intarziere. Urmeaza ca reprezentantii D.G.F.P. Mures - Activitatea de Inspectie Fiscala, printr-o echipa formata din alte persoane decat cele care au incheiat actul de control contestat, sa efectueze reverificarea impozitului pe profit datorat bugetului consolidat al statului, avându-se în vedere actele normative în vigoare si cele reținute în prezenta decizie, in urma careia sa intocmeasca un raport de inspectie fiscala - care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază impozabilă care au făcut obiectul contestației - potrivit prevederilor art.106 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care va sta la baza emiterii deciziei de impunere, potrivit art.82 si 83 din acelasi act normativ. **La reverificare vor fi stabilite cheltuielile nedeductibile fiscal, avându-se în vedere valoarea de piata a tranzactiilor**, ținându-se cont de prevederile art.182 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, care precizează: “(3) Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.”

## 2) Referitor la impozitul pe veniturile realizate de persoanele juridice nerezidente

In fapt, in contractele de leasing incheiate partile au prevazut, in anexa nr.2 - defalcare rate - doua rubrici in care se defalca ratele de leasing, respectiv “principala” si “beneficiu”. Avandu-se in vedere cele prezentate la cap.C pct.1 din prezenta decizie se retine ca firma straina A a obtinut venituri sub forma de beneficii din Romania mai mari decat cele prevazute in scadentarele aferente contractelor, cu platile efectuate cu titlul de “chirii”, aceste diferente de beneficii nefiind impozitate potrivit legii. Valoarea amortizabila la locator, care se recupereaza de la utilizator, este inclusa integral in rata de leasing fara a lua in calcul “chiria”, iar valoarea reziduala nu este amortizabila in perioada in care se deruleaza leasingul operational. Petenta nu face dovada ca partea de chirie reprezinta in fapt o cheltuiala pe care finantatorul o recupereaza prin rata de leasing si nicidecum un beneficiu realizat, asa cum afirma in contestatie.

In consecinta, intrucat partile semnatare ale contractului de leasing nu au evidenciat beneficiul societatii A la valoarea reală, petenta nu a calculat, evidenciat si achitat la bugetul statului impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente aferent beneficiului in sumă totală de Y lei noi, platit partenerului strain.

Fata de cele retinute anterior, in temeiul prevederilor art.25 din Ordonanta Guvernului nr.51/1997, republicata, art. 2 din Ordonanta Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din Romania de persoane fizice si juridice nerezidente, coroborate cu cele ale art. 12 pct. 2 din Decretul nr. 261/09.07.1982 de ratificare a Conventiei de evitare a dublei impuneri dintre Romania si Cipru, este datorata diferenta de impozit pe veniturile realizate de persoana juridica nerezidenta, drept pentru care contestatia formulata urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

În consecință, având în vedere faptul că în sarcina unității a fost reținut ca datorat debitul reprezentând impozit pe veniturile realizate de persoana juridica nerezidenta și întrucât stabilirea de dobanzi și penalități de întârziere reprezintă

măsura accesorie în raport cu debitele, petenta necontestând modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru căpătul de cerere privind obligațiile de plată accesorii debitului anterior menționat (dobanzi și penalitati de intarziere).

**DIRECTOR EXECUTIV,**